

[Forsvarsministeren.]

De tidsrum, indenfor hvilke de pågældende har adgang til at købe spiritus, er normalt begrænset til kl. 18—22 og desuden kl. 12—13³⁰ på lørdage og søn- og helligdage. På lørdage og dage op til helligdage kan aftenåbningen forlænges til kl. 23. Personel, som ikke har afsluttet dagens øvelser, samt personel i beredskab kan dog overhovedet ikke få udleveret øl eller spiritus. Tilsvarende bestemmelser gælder for personel, der deltager i øvelser af længere varighed. Øl og spiritus må kun serveres på de steder, som er fastsat af chefen for flyvestationen. Det skal endvidere tilføjes, at der under ingen omstændigheder må forefindes eller nydes øl og spiritus på kvarterer.

Jeg skal til disse bestemmelser knytte den bemærkning, at jeg er bekendt med, at flyverkommandoen ikke har ment at burde gøre dem strengere, end det nu er tilfældet, hvilket hænger sammen med, at man i så stort omfang som muligt vil undgå, at personellet i fritiden opholder sig på restauranter o. lign. udenfor flyvestationen.

Hvad angår mandskabet, kan jeg sige, at der ikke udleveres stærke drikke til dette, og at der ved flyvevåbnet som ved de andre værn ikke er adgang for mandskabet til at købe stærke drikke.

Det ærede medlem hr. Heilesen spørger videre, om jeg kan tiltræde, at det folketingsudvalg, der er nedsat angående beværterlovsforslaget, får til opgave at undersøge forsvarets beværter- og marketenderiforhold. Herom kan jeg oplyse, at i de udsalg og kantiner, der er indrettet i kaserner og skibe med det formål at give mandskabet lejlighed til at købe daglige nødvendighedsartikler og forfriskninger, må der ikke handles stærkt øl eller stærke drikke. Løvrigt gælder for alt forsvarets værnepligtige mandskab og mather den bestemmelse, at de ikke må indføre eller have stærkt øl eller spiritus på de militære etablissementer. I messer og spiselokaler, hvor de faste befalingsmænd indtager deres måltider, er der for disse befalingsmænd adgang til at købe øl og andre drikkevarer.

Som hele sagen ligger i øjeblikket, synes jeg, den er ordnet på en rimelig og hensigtsmæssig måde, og jeg kan forsåvidt ikke se nogen grund til, at beværterlovsudvalget skal have til opgave at undersøge disse for-

hold, men det står jo udvalget frit for at indhente de oplysninger, det måtte ønske.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Holmberg* til justitsministeren:

„Den ny færdselslov, der trådte i kraft den 1. juli 1955, gav de private hyrevogne ret til frit at søge hyre på såvel offentlige som private gader, veje, pladser m. v. Ifølge meddelelser i dagspressen har der været episoder i Havnegade mellem lillebiler og taxaer, idet lillebiler er forment adgang til kaperrækkerne.

Finder justitsministeren ikke, at den frie hyreret hermed er krænket?“

Holmberg: Den direkte baggrund for mit spørgsmål til justitsministeren er optøjerne i Havnegade mellem taxaer og lillebiler. Jeg spørger, om ministeren ikke mener, at den frie hyreret, som blev gennemført ved den nye færdselslov, er blevet krænket, når lillebilerne er blevet forment adgang til kaperrækkerne. Før lovens vedtagelse måtte lillebilerne som bekendt hverken søge hyre eller lade sig hyre på offentlig gade, vej eller plads. Droskerne måtte heller ikke søge hyre på gaden, dog måtte de lade sig hyre, når de var på vej hjem efter endt tur. Efter lovens vedtagelse må såvel drosker som lillebiler frit søge hyre, som det hedder, overalt på vejene. Det er rigtigt, at det gamle droskemonopol blev angrebet til fordel for den frie næring, men det var også tingets flertals mening. Tilbage er af droskernes monopol, såvidt jeg har forstået loven, kun droskernes eneret til at benytte de af kommunen oprettede offentlige holdepladser samt antalsbegrænsning ved autorisation. Ved forskellige forlystelsespladser, restauranter, sportspladser m. v., som før den nye lov var forbeholdt taxaer, blev efter den nye færdselslov kaperrækkerne blandet for lillebiler og drosker. Publikums ønske om selv at bestemme, hvem de vil betjenes af, blev herved opfyldt, og næringsfriheden blev gennemført.

Såvidt jeg kan skønne, var dette meningen med revisionen, og det er da også blevet praktiseret på denne måde i alt fald i den første tid under den nye færdselslov. De første 10 måneder, fra 1. juli 1955 til 8. maj 1956, blev denne fortolkning af loven re-